U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **L. R.,** zastoupeného Mgr. Martinem Štuksou, advokátem se sídlem Na Pankráci 58, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,** se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 560/3237/06 v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2010, č. j. 6 Ca 100/2007 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutími ze dne 23. 2. 2007 zamítl žalovaný odvolání žalobce a částečně změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí („ČIŽP“), Oblastního inspektorátu Havlíčkův Brod, ze dne 5. 10. 2006, č. j. 46/OOV/0625794.06/06/HPZ. Ministerstvo životního prostředí v napadeném rozhodnutí částečně změnilo rozhodnutí ČIŽP, a to tak, že ukládá žalobci pokutu ve výši 20 000 Kč za nakládání s povrchovými vodami bez povolení vodoprávního úřadu dle ustanovení § 116 odst. 1 písm. d) bod 4 a ustanovení § 122 odst. 1 písm. d) vodního zákona. Ve zbylých částech žalovaný správní orgán rozhodnutí ČŽIP potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou k Městskému soudu v Praze; městský soud výše citovaným rozsudkem žalobu zamítl. Rozsudek byl obecnému zmocněnci žalobce doručen dne 12. 7. 2010 prostřednictvím datové schránky. Dne 27. 7. 2010 podal za žalobce jím zvolený (jiný) zástupce osobně u Městského soudu v Praze kasační stížnost proti uvedenému rozsudku a navrhl, aby byl rozsudek městského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

[3] Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou

týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s označením dne, který určil počátek lhůty.

[4] Napadené rozhodnutí krajského soudu bylo v pondělí 12. 7. 2010 doručeno obecnému zmocněnci stěžovatele JUDr. J. V. do datové schránky. Následujícího dne, v úterý 13. 7. 2010, tedy počala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v pondělí 26. 7. 2010. Dne 26. 7. 2010 zplnomocnil stěžovatel advokáta Mgr. Martina Štuksu, který přímo v textu kasační stížnosti uvedl, že rozhodnutí bylo doručeno předchozímu zástupci, obecnému zmocněnci JUDr. J. V., dne 12. 7. 2010. Kasační stížnost však byla novým zástupcem osobně podána u městského soudu až v úterý 27. 7. 2010, tedy den po uplynutí lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu